Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 18 (270) ★ Miercuri 17 Martie 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Incepeți de pe acum pregătirile pentru examene!

Cum să recapitulați materia

A. HOLLINGER
Prof emerit al R.P.R.
Institutul Pedagogic București

Nicăieri pe lume nu s'a aflat vreun meșteșugar care să facă o căruță dintr'o dată. Și nici n'o să se afle vreodată. Orice meșteșugar, când se apucă de asemenea treabă, ciopleşte mai întâi lemnăria: părțile susținătoare ale osiilor, jugul, obezile roților. Apoi întocmește fierăria. Numai după aceea el încheie căruța, ajustând pe ici pe colea acele părți care nu se prea potrivesc.

Cam același lucru se întâmplă și cu asimilarea cunoștințelor. Intr'un pătrar, sau într'un an școlar căpătăm dela fiecare materie o mulțime de cunoștințe. Dar aceste cunoștințe se însușesc în mod treptat, nu le putem învăța pe toate dintr'o dată. Când trecem dela o lecție la alta, sau dela un capitol la altul, e firesc ca unele lucruri învățate mai înainte să dispară de pe primul plan al conștiinței noastre. Aceasta se întâmplă fiindcă cunoștințele sunt izolate în mintea noastră, nu sunt legate între ele. Cunoaștem părțile, dar trebuie să cunoaștem și întregul. Iar ca să cunoaștem întregul trebuie să recapitulăm materia

A recapitula nu înseamnă nici decum a repeta. E drept că se revine asupra lecțiilor învățate, dar sub o altă formă. Nu se mai insistă asupra amănuntelor, ci se fixează ideile principale, legăturile dintre ele, asemănările, deosebirile Facem tocmai ca un alpinist care, ajuns în vârful muntelui, cuprinde de sus cu privirea tot drumul parcurs.

Ceea ce asigură succesul recapitulării este ca ea să fie făcută după un plan, care diferă dela o materie la alta. In nici un caz nu poate fi vorba de a reciti manualul cuvânt cu cuvânt. De un mare folos sunt rezumatele și mai ales schemele. La Geometrie, de pildă, la capitolul „Patrulatere", se poate face o schemă în felul următor: Patrulaterele se împart în concave și convexe. Un patrulater convex poate fi: 1) oarecare, 2) trapez, 3) paralelogram. In dreptul fiecărei figuri se scrie prescurtat care sunt proprietățile ei caracteristice și se indică pe ce se bazează demonstrația. Scheme asemănătoare se pot face și la Istorie, unde se trec evenimentele principale, legile care le guvernează.

Esențialul în această problemă este să nu folosim scheme gata făcute de alții, ci să ni le întocmim singuri.

O recapitulare bine făcută sistematizează cunoștințele. Ea este o încheiere a unei perioade de muncă și îți dă o bază solidă de plecare spre a cuceri noi cunoștințe.

Un prețios ajutor în recapitularea materiei pentru examene vă sunt experiențele. Folosiți cât mai mult laboratorul școlii voastre.

Cum a scăpat Radu de nota 2

Poveste fără cuvinte

N'o să se mai repete...

Anul trecut, când colegii mei se pregăteau intens pentru examene și repetau temeinic materia, eu îi priveam nepăsător și mă ocupam mai mult de joacă.

— Ce să-mi pierd eu vremea cu recapitularea! îmi ziceam. Doar mai e destul timp până la examene!

Când mai rămăseseră abia două săptămâni până la sfârșitul anului școlar, m'am gândit că ar fi bine să mă apuc și eu de repetarea materiei. Dar când s'o mai repet? Am frunzărit în grabă manualele și atât.

Când am tras biletul la examenul de Fizică, mi-a căzut o întrebare dintr'o lecție pe care n'o învățasem prea bine în timpul anului, și anume: „Primele mașini cu aburi". N'am știut să răspund și am rămas corijent. La fel mi s'a întâmplat și la Matematică.

Anul acesta vreau ca întâmplarea de anul trecut să nu se mai repete Suntem aproape de sfârșitul pătrarului al III-lea, dar eu am început încă de mult recapitularea materiilor.

Mircea BORIȚCHI
Școala de 7 ani nr. 5
Cluj

Modificare în plan

„Dela 7,30 — 8,30 repetarea lecțiilor din urmă", scrie în noua rubrică pe care am adăugat-o în planul meu zilnic. Așa că în fiecare seară, după ce îmi termin lecțiile pentru a doua zi, mă apuc să repet câte o parte din materia indicată pentru examen.

La Limba rusă am fost cam slab încă dela începutul anului, iar unele lecții nu le-am înțeles prea bine. De lucrul acesta mi-am dat seama mai ales acum, când am început să recapitulez materia. De aceea, tot ce nu-mi este clar caut să lămuresc cât mai bine.

Petru HOMORODEANU
cl. a VII-a A
Școala de 10 ani O. M.
Hunedoara

Ceva despre programul zilei

Dimineața, somnu-i dulce,
Tare nu m'aşi da sculat!
— „Somnorosule, ajunge,
„Nu mai lenevi în pat!"

Mi-e prieten bun, dealtfel...
Uite, iar începe-acum:

— „Zăbovești?! E ora șapte!
„La gimnastică îți spun!"

★

Sunt în oră. Geografia.
Un scatiu la geam s'arată...
Dar prietenu-mi, de colo:
— „Sst, privirile la hartă!"

După masă n'ar fi bine
Să bat mingea nițeluș?
Insă el: „Ba se cuvine
Să ne odihnim acuș!"

Ne culcăm, că nu-i rău sfatul.
...După care, iar mă ia:

— „Pentru mâine-avem Patratul
„Temele să-ți faci mata!"

Scrim... citim.. Temele-s gata.
— „Nu jucăm un șah acum?"
— „Hm, prietene, mă iartă
„Dă-i examenul pe drum!"

— „Bine zici, deloc nu strică
„Să mai repetăm puțin"
Luăm gramatica îndată,
Dela capăt s'o citim...

Trec vreo două ceasuri pline
Zice: „Pentru azi ajunge.
Șapca'n cap și, după mine.
Să te văd acum la minge!"

★

Seara pela ora zece,
Stinge becu'n dormitor.
— „Vezi tu ziua cum se trece?
„Ei, și-acuma, somn ușor!"

Al. Ovidiu ZOTTA

Consfătuirea pe țară cu fruntași în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr

Pop Maftei, colectivist, din comuna Sălsag, raionul Cehul Silvaniei.

„Am jumătate de sută de ani și nici prin cap nu mi-ar fi trecut că astăzi, în fața conducătorilor Republicii Populare Române, voi fi ascultat despre felul cum mi-am dus munca în gospodăria mea individuală".

Cuvintele acestea le-a rostit țăranul muncitor Rodenciuc Toader, din comuna Pătrăuți, raionul Suceava, dela tribuna Consfătuirii pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr. Și, împreună cu tovarășul Rodenciuc, erau în sala Consiliului de Miniștri al R.P.R., unde se ținea Consfătuirea, zeci de țărani muncitori, veniți din toate colțurile țării. In dimineața zilei de 5 Martie, ei s'au întâlnit aici cu conducătorii partidului și guvernului nostru.

Deschizând Consfătuirea, tovarășul Gheorghe Apostol, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministru al Agriculturii și Silviculturii, a urat participanților spor la muncă și a arătat că această consfătuire a fost organizată „pentru a cunoaște pe cei care, îmbinând priceperea cu hărnicia, știința înaintată cu practica îndelungată a muncilor agricole, au obținut recolte bogate", pentru răspândirea experienței lor prețioase, astfel ca ea să slujească avântului puternic al agriculturii.

Tânăra fruntașă Vancea Iuliana dela G.A.C. „I. L. Caragiale".

Țăranii muncitori vorbeau despre munca lor, despre pământul pe care-l muncesc de-atâția ani și simțeau că sunt într'o familie dragă, în familia unită a clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare.

Din discuțiile țăranilor muncitori a reieșit limpede că, la obținerea unor recolte bogate de pe pământurile gospodăriilor colective sau individuale, de o importanță hotărîtoare a fost ajutorul statului: tractoarele, mașinile și uneltele agricole, prețioasele îndrumări agrotehnice. Iar dragostea de muncă, ce l-a însuflețit, a zugrăvit-o minunat țăranul muncitor Szabadas Pavel când a spus: „ca să cultivi bine pământul, trebuie să-l iubești, pentrucă dacă nu-l iubești tânjește ca un copil pe care nu-l iubește mama".

Cuvintele vorbitorilor îți desvăluie tot „secretul" roadelor îmbelșugate. Ascultându-l pe tovarășul Iordache Spirea, afli cum a reușit el să facă să crească porumbul „ca în povești", realizând 3.200 kg. porumb boabe la hectar. De asemenea poți afla cum a obținut pe pământul său Vass Adalbert recolta record de 48.800 kg. cartofi la hectar; cum a recoltat Cosma Nicolae 32.800 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

Ca să înțelegeți ce importanță au aceste recolte neobișnuite, obținute prin aplicarea conștiincioasă a metodelor înaintate, ascultați cele spuse de tovarășul Stoica Gh. Oprea, țăran muncitor din comuna Călinești, regiunea Pitești: „...eu am realizat o producție de peste 4.000 kg. porumb boabe la hectar, iar cei care nu și-au lucrat bine pământul numai 600—800 kg. la hectar". Socotiți cât de mari vor fi recoltele, cât de multe cereale, sfeclă de zahăr și cartofi vom avea, când toți țăranii muncitori vor lucra pământul ca și fruntașii întruniți la Consfătuire!

Popa Ion, colectivist, din satul Pricaz, raionul Orăștie.

Participanții notau vorbele tovarășilor lor veniți din toate colțurile țării, își împărtășeau experiențele și metodele, discutau îndelung cu conducătorii țării, cu savanți și muncitori. Ei simțeau în fiecare clipă dragostea poporului pentru cei mai buni muncitori ai pământului. Ca semn de recunoștință și prețuire, numeroși țărani muncitori, muncitori și tehnicieni din domeniul agriculturii au fost decorați cu „Ordinul Muncii".

Țăranul muncitor Lucescu Ilie, dela G.A.C. „Flamura Roșie".

La sfârșitul Consfătuirii, participanții au adresat tovarășilor lor din întreaga țară, o înflăcărată chemare la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern privind dezvoltarea agriculturii.

Film colorat, o producție 1953 a studioului cinematografic Mosfilm. Scenariul de M. Volpin și N. Erdmann, regisor C. Iudin

★ ★

Undeva la hotarele patriei sovietice se întinde un ținut străbătut de munți înalți și stâncoși, de câmpii mlăștinoase. Pe potecile înguste ale munților, printre trestiile dese ale mlaștinii, cu greu poate răzbate picior de om. De câtăva vreme prin aceste locuri au început să apară călători cam ciudați, chipurile făcând parte dintr'o expediție arheologică. Aceștia nu sunt altceva decât spioni care, folosindu-se de banda lui Ismail-bec, vor să treacă granița în Uniunea Sovietică. Pentru a-și ajunge scopul, ei asmut bandiții împotriva pichetului de grăniceri... Iată-i acum pe grănicerii sovietici față în față cu banda lui Ismail-bec. Mlaștina răsună de împușcături. In disperarea luptei bandiții încearcă să dea foc păpurișului. Flăcările dogoritoare cuprind câmpia, trestiile trosnesc. Crezând că va putea folosi învălmășeala iscată, unul din spioni caută să pătrundă pe teritoriul sovietic. Plină de peripeții este înfrângerea tâlharilor lui Ismail-bec, urmărirea și prinderea spionului.

Chiar cele mai dibace travestiri ale dușmanului n'au putut înșela vigilența grănicerilor sovietici. Fie că dușmanul s'a ascuns sub înfățișarea unui arheolog, fie sub aceea a unui bătrân „nevinovat", până la urmă el a fost doborît de apărătorii graniței sovietice.

Din film se desprind cu putere chipurile minunate ale grănicerilor sovietici. Ne rămân în minte atâtea chipuri dragi, tineri care știu să râdă și să glumească, dar înflăcărați de cel mai fierbinte patriotism. Crescuți de Komsomol, ei sunt plini de curaj, de îndrăzneală, nu se tem niciodată de moarte.

Viața lor pe graniță este bogată — învață, muncesc, își însușesc instrucția.

Nu-s deloc ușoare exercițiile de călărie, nu-i ușor să sari peste obstacole, să-ți strunești bine calul! Cunoscut în tot pichetul este însă calul sergentului Culeșov. Cu multă răbdare ostașul sovietic și-a învățat calul să-i asculte cuvântul. Când i se spune: Orlic acasă", poți fi sigur că, oriunde s'ar afla, calul o pornește spre pichet. Sub privirile încordate ale spectatorilor se desfășoară multe întâmplări legate de Orlic.

Când se termină filmul îți pare rău că te desparți de sergentul Culeșov și de bunul său prieten, de locotenentul-major Lunin. Duci cu tine imaginea grănicerului sovietic care, scrutând zările albastre, stă de veghe, pentru ca poporul să poată munci fără grijă.

B. CARAGIALE

„Festivalul primăverii"

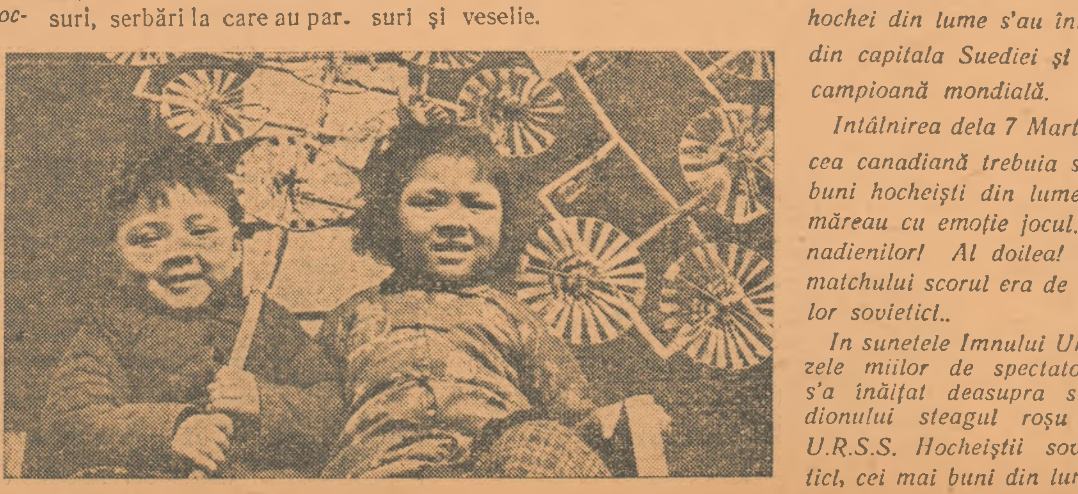
Iată un grup de copii jucându-se cu pocnitori în fața palatului Tien An Men.

In fiecare an, primăvara se revarsă peste fire, luminoasă și caldă, înveșmântând livezile, pădurea și lunca în haină verde sau smălțuită. Primăvara se taie brazdă în pământul reavăn și se seamănă boabele aurii ale belșugului. Primăvara întinerește natura, aducând cu ea gingășia și prospețimea florilor, zumzetul albinelor și hârjoana mieilor pe câmp.

Oamenii de pretutindeni iubesc primăvara. Ei o întâmpină în chipuri deosebite, dar cu aceeași bucurie. La poporul chinez există un vechi și minunat obicei: ca sosirea primăverii să fie sărbătorită printr'un festival. Un festival al întregului popor. Anul acesta, „Festivalul primăverii" din China a început la 3 Februarie și a ținut două săptămâni. In cinstea lui, orașele Chinei au fost împodobite ca în basme. Eșarfe multicolore de mătase fâlfâiau pe clădiri și mii de oameni veseli furnicau pe străzi, urându-și unul altuia „Un festival al primăverii fericit!"

In toate zilele festivalului, teatrele au fost pline de spectatori. La sate s'au organizat serbări câmpenești cu muzică și dansuri, serbări la care au participat și artiști din Pekin. In cartierul Ciangtin din capitala Chinei, s'a organizat un bâlci tradițional, prin care s'au perindat mii de locuitori ai Pekinului și mai ales copii. Ore întregi ei nu se mai săturau să admire frumoasele programe artistice ce se desfășurau pe estrade și măiestrele exerciții ale acrobaților. Ziua, baloane de toate culorile se înălțau ușoare în văzduh, iar seara, până târziu, străzile se luminau feeric sub focul artificiilor.

Zilele minunate ale „Festivalului primăverii" din Repubica Populară Chineză s'au scurs în cântece, dansuri și veselie.

Doi copii au ținut să se fotografieze ținând în mâini rozetele-morișcă pe care le-au cumpărat la bâlciul din Ciangtin

Cei mai buni hocheiști din lume

In ziua de 7 Martie, în orașul Stockholm a avut loc întâlnirea finală din cadrul campionatelor mondiale de hochei pe ghiață, pe anul 1954. Timp de zece zile, cele mai puternice echipe de hochei din lume s'au întâlnit pe terenul de ghiață din capitala Suediei și au luptat pentru titlul de campioană mondială.

Intâlnirea dela 7 Martie dintre echipa sovietică și cea canadiană trebuia să arate care sunt cei mai buni hocheiști din lume. 18.000 de spectatori urmăreau cu emoție jocul. Primul puc în poarta canadienilor! Al doilea! Al treilea!... La sfârșitul matchului scorul era de 7—2 în favoarea hocheiștilor sovietici..

In sunetele Imnului Uniunii Sovietice și în aplauzele miilor de spectatori, s'a înălțat deasupra stadionului steagul roșu al U.R.S.S. Hocheiștii sovietici, cei mai buni din lume, au primit cupa de campioni și medalii de aur.

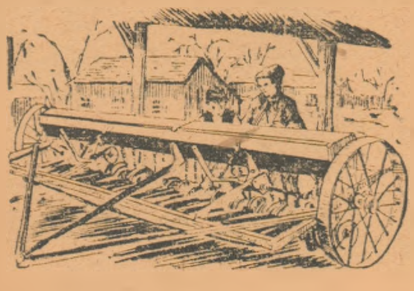

Ajutorul nostru

In comuna Talpoş, comună care se găseşte într'o margine a raionului Salonta, toţi oamenii au pornit cu râvnă la treburile de primăvară: sădesc puieţi şi curăţă pomii, repară unelte, ară, însămânţează.

La aceste munci iau parte şi pionierii dela şcoala din comună. Ei ne-au scris de curând despre felul în care îşi ajută părinţii, bunicii, fraţii mai mari. Publicăm mai jos câteva din aceste scrisori.

Am învăţat cum funcţionează semănătoarea

In fiecare zi aproape, ies pe câmp şi mă bucur tare mult când văd cum apa îşi face loc tot mai adânc în scoarţa pământului şi pământul se zbiceşte. Tata mi-a spus că peste câteva zile începe la noi semănatul de primăvară. Mie îmi pare foarte bine, fiindcă în anul acesta îl voi putea ajuta şi eu. Să vă spun de ce: de curând, fratele meu mai mare m'a învăţat cum funcţionează o semănătoare. Acum ştiu că semănătoarea are mai multe părţi şi le pot deosebi unele de altele: coşul de seminţe, o maşinărie tare complicată pentru împărţirea seminţelor în tuburile conducătoare, brăzdare, osia cu roţile, cârma şi scheletul de fier pe care se sprijină toate aceste părţi. Mi-a arătat apoi şi cum se mânuieşte cârma. Eu am stat şi m'am socotit cu ce-l pot ajuta tatei la semănat şi iată la ce mă gândesc: voi merge în urmă şi voi supraveghea cum funcţionează tuburile ca să nu se risipească nici o sămânţă!

Gheorghe FRENŢ
cl. a VII-a

La crescătoria de oi a colectivei

Tata lucrează de mai mult timp la crescătoria de oi a colectivei noastre. Acolo are întotdeauna mult de lucru, fiindcă crescătoria numără cu totul 300 de oi. Dar mai cu seamă în timpul iernii tata a avut multă treabă. Aşa că m'am hotărît ca în timpul meu liber să-l ajut şi să aflu astfel cât mai multe lucruri despre creşterea oilor. De atunci, mai în fiecare după amiază mă duc la crescătorie. Tata m'a învăţat mai întâi cum se prepară nutreţurile şi de câtă hrană are nevoie o oaie. După ce oile mănâncă eu le duc la apă. Ingrijesc cu mult drag oile, mai cu seamă acum că avem şi vreo 250 de miei. Sunt aşa de micuţi şi frumoşi! Am să-l rog pe tata să mă lase să îngrijesc eu singur câţiva miei.

Saveta BALAJ
cl. a VII-a

Ce voi lucra în grădină

Eu m'am gândit ca în timpul liber să-mi ajut cât mai mult părinţii la lucru. Şi iată ce vreau să fac: am observat că pe pomii din grădina noastră au ieşit la iveală o sumedenie de omizi. Eu am şi început să le culeg cu mâna pe toate, înainte de a apuca să strice mugurii florilor şi frunzelor. Apoi m'am hotărît să mai sădesc răsaduri de roşii, ardei, vinete, varză şi altele. Eu voi planta multe răsaduri, le voi îngriji şi uda în tot timpul creşterii lor. Intr'un caiet îmi voi trece însemnări cu privire la desvoltarea lor. Vrem ca în acest an grădina noastră să rodească cât mai bogat.

Pavel VIDICAN
cl. a VII-a

Cum îngrijesc eu mânjii

Mie îmi plac foarte mult animalele mici, şi dintre ele mai ales mânjii. De aceea, de multe ori după ce îmi termin lecţiile alerg la gospodărie şi dau de mâncare la toţi mânjii. Dar fratele meu, care lucrează la grajduri, mi-a spus că numai mâncarea nu ajunge pentru ca să crească mari şi frumoşi. El trebuie să fie şi curaţi. Mi-a arătat apoi cum se ţesală mânjii, cum se scoate gunoiul din grajd şi unde se aruncă. De atunci eu îi ţesăl cu multă grijă şi le fac curat. Vrem să crească nişte cai frumoşi şi puternici!

Ştefan GULER
cl. a V-a

Olimpiada tinerilor Fizicieni

In atelier

Câte lucruri minunate nu înveţi la Fizică! Câte fenomene nu ţi le explici cunoscând legile şi principiile de bază din mecanică, electricitate, din căldură sau optică. Capul mobil al unui strung se roteşte cu ajutorul unui sistem de roţi dinţate. Transmisia forţelor prin roţi dinţate este un principiu de fizică. Mişcarea de rotaţie a electromotorului printr'un mecanism special este transformată în mişcarea de du-te-vino a mesei rabotezei. Iată alt principiu de fizică. Când mecanicul ascute o piesă la piatra de polizor, datorită vitezei mari piatra se înroşeşte. Frecarea dintre piatră şi cuţit este un alt fenomen din fizică...

Dar credeţi oare că numai aceste lucruri se pot observa într'un atelier mecanic? Desigur că nu. Elevii clasei a VII-a dela Şcoala de 7 ani nr. 3 din Bucureşti care, în dorinţa de a rezolva toate problemele Olimpiadei Tinerilor Fizicieni, au vizitat atelierul Cooperativei „Progresul Metalurgic", v'ar putea povesti o sumedenie de lucruri care mai de care mai interesante...

— In fiecare colţişor al atelierului te poţi întâlni cu Fizica... v'ar spune Radu Constantin. Electromotoarele maşinilor unelte, bormaşinile, menghina, scripetele; toate se găsesc într'un atelier mecanic şi toate au la bază fie un principiu fie o lege sau un fenomen din Fizică.

La fel v'ar spune şi Gheorghe Bucur sau Brăileanu Grigore, ca şi oricare elev din clasa a VII-a a Şcolii nr. 3... Ei au înţeles din vizita făcută cât de folositoare sunt cunoştinţele de fizică pe care le capătă la şcoală.

Şi odată cu această vizită în atelierul mecanic, ei au rezolvat ultima problemă a Olimpiadei Tinerilor Fizicieni putând astfel să le trimită pe toate cât mai curând redacţiei.

ADUNĂRI DE GRUPĂ *interesante*

In multe unităţi din Ploeşti, pionierii se plângeau că adunările lor de grupă nu sunt interesante. Din această pricină ei şi lipseau destul de des iar cei care veneau la adunări se zoreau să le termine cât mai repede. Mulţi pionieri nu se împăcau deloc cu felul în care se ţineau adunările şi se gândeau cum le-ar putea face mai atrăgătoare. Pe măsură ce vremea trecea, lucrurile începeau să se înfiripe...

★ ★ ★

1) Intr'o sală luminoasă, a Şcolii elementare de băieţi nr. 8, pionierii din grupa I-a, detaşamentul 4, lucrează perii de ghete.

— „Am învăţat să lucrăm perii în orele de lucru manual" — spun pionierii. Dar pentrucă voiam să le dăruim mamelor noastre de 8 Martie, am hotărît să lucrăm într'o adunare de grupă. Şi munca a avut mult spor".

2) — „La viitoarea adunare, vom invita o grupă de pionieri din unitatea nr. 4, ca să le arătăm cum se coase" — şi-au propus pionierele grupei a II-a din detaşamentul 5, unitatea 3.

— Pânza se ţine aşa: acul se prinde cu două degete şi se împinge uşor înainte cu degetul mijlociu... Pionierii privesc cu atenţie. Incă două-trei adunări de felul acesta şi meşteşugul cusutului va fi deprins.

3) Examenele se apropie. In afară de faptul că învaţă mai temeinic, pionierele din grupa a III-a, detaşamentul 6, unitatea 3 au hotărît ca într'o adunare de grupă să aranjeze colţul: „Să ne pregătim pentru examene". Acum pionierele pun pe perete cutia pentru întrebări şi o gazetă la care se vor afişa răspunsurile.

4) „După masă vom merge să vedem filmul documentar: „Africa" — şi-au propus într'o adunare pionierele din grupa a II-a, detaşamentul 1, unitatea 8. Aceasta ne va ajuta să ne îmbogăţim cunoştinţele".

5) — „Noi vă vom spune poveşti, iar voi ne veţi vorbi despre ce învăţaţi la grădiniţă" — spun pionierele din grupele I-a şi a II-a, detaşamentul 2, dela Şcoala elementară de fete nr. 2. In adunarea de grupă ele au hotărît să meargă la grădiniţa de copii de lângă şcoala lor.

6) „In curând păsările vor sosi şi pe la noi. Să le pregătim nişte căsuţe frumoase şi trainice", au hotărît pionierii grupei I-a, din detaşamentul 9, unitatea 19. Acum, atelierul de tâmplărie răsună de sgomotul fierăstrăului, al ciocanului şi de glasurile voioase ale pionierilor.

Astfel de adunări de grupă ţin acum pionierii din Ploeşti. Dacă vor continua tot aşa, pionierii n'o să mai lipsească şi se vor putea realiza lucruri interesante.

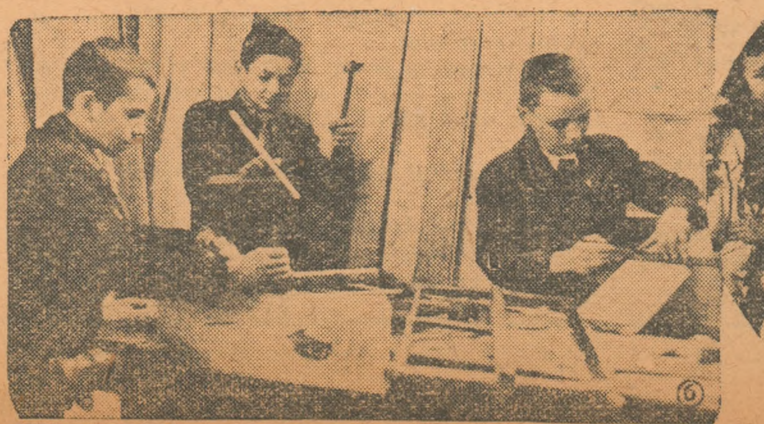

①

②

③

④

⑥

⑤

N. V. GOGOL

Numele marelui scriitor rus Nicolai Vasilievici Gogol, dela naşterea căruia se împlinesc 145 de ani, este de mult cunoscut lumii întregi. Povestiri ca: „Serile în sat la Dicanca", „Taras Bulba", sau piese ca „Revizorul", sunt opere asupra cărora noi ne-am aplecat cu dragoste de nenumărate ori.

Gogol a fost un scriitor care a ştiut să-şi îndrepte ascuţişul condeiului împotriva nedreptelor orânduiri ale vremii sale. El se ridică împotriva instituţiilor ţariste, a autorităţilor din acea vreme. Astfel, în povestirea „Mantaua" din care reproducem mai jos un fragment, Gogol descrie traiul amarît şi chinuit al unui mic funcţionar pe nume Acachi Acachievici Buşmacichin.

Mantaua

Fragmente

..Aşa dar, avea în mână o jumătate din suma ce-i trebuia pentru manta. Dar de unde să ia cealaltă jumătate? De unde să ia celelalte patruzeci de ruble? Se gândi cât se gândi şi hotărî că va trebui să-şi micşoreze, cel puţin pe timp de un an, cheltuielile obişnuite pentru întreţinere: să nu mai bea ceai seara; să nu mai aprindă lumânări, iar dacă va avea cumva treabă, să se ducă în odaia gazdei şi să lucreze la lumânarea ei; atunci când va umbla pe stradă să calce cât se poate de uşor şi cu băgare de seamă pe pietre şi pe lespezi, mergând aproape în vârful picioarelor, ca să nu rupă tălpile prea repede; să dea spălătoresei cât mai rar rufele la spălat şi pentru ca ele să nu se înnegrească prea repede, să le scoată cum se întoarce acasă şi să-şi pună un halat de bumbac, foarte vechi, pe care până şi vremea îl cruţase. Trebuie să spunem adevărul, că la început i-a venit cam greu să se obişnuiască cu asemenea lipsuri, dar încetul cu încetul se deprinse de bine de rău şi lucrurile începură să meargă strună. Se deprinsese chiar să nu mai mănânce deloc seara, în schimb îşi hrănea sufletul visând la viitoarea lui manta. De atunci viaţa parcă îi devenise mai plină ca şi cum s'ar fi însurat, ca şi cum ar mai fi fost cineva lângă el, ca şi cum o tovarăşă plăcută s'ar fi învoit să străbată alături de el calea vieţii şi această prietenă nu era alta decât aceeaşi manta bine vătuită şi cu căptuşeală trainică. Deveni parcă mai vioi, mai hotărît, ca un om care şi-a găsit un scop în viaţă.

. . . .

Acachi Acachievici reuşeşte să-şi atingă scopul. Dar mantaua cea nouă îi e furată de nişte răufăcători. Disperat, se adresează unei „persoane însemnate" pe care o roagă să intervină spre a i se găsi mantaua. Iată cum îl primeşte această „persoană însemnată":

. . . .

— Ce doreşti? întrebă el cu glas sec şi ferm, pe care şi-l studiase acasă, la el în odaie, în faţa oglinzii cu o săptămână înainte de a fi primit postul actual şi gradul de general. Acachi Acachievici simţise încă dinainte cum îl cuprinde o sfială firească; se cam fâstâci şi pe cât putu să-şi deslege limba îl lămuri, adăugând mai des chiar decât altădată cuvântul „asta", că a avut o manta nou-nouţă, de care a fost jefuit în chip neomenesc, şi că i se adresează lui să intervină într'un fel sau altul, să intre în corespondenţă cu domnul oberpolitmeister sau cu altcineva, ca să-i găsească mantaua. Nu se ştie din ce motive, purtarea lui Acachi Acachievici i se păru generalului prea familiară.

— Ce-i cu dumneata, stimate domn? urmă el tăios. Ce nu cunoşti rânduiala? Nu ştii unde ai intrat? Nu ştii ce cale urmează orice chestiune? Intâi trebuie să dai o cerere la cancelarie, care ar fi mers la şeful de birou, apoi la şeful de secţie, acesta ar fi remis-o secretarului, care la rândul lui mi-ar fi dat-o mie..

— Dar, excelenţă... — îi spuse Acachi Acachievici, adunându şi puţinul curaj ce-i mai rămăsese, şi simţind în acelaşi timp cum îl trec toate sudorile, mi-am permis să deranjez pe excelenţa voastră, pentrucă secretarii... asta.. nu-s oameni de nădejde...

— Cum? Ce face? — răcni persoana însemnată... De unde ai mai scos şi asta? De unde ai luat ideile astea? Ce-i răsvrătirea asta a tineretului împotriva şefilor şi a superiorilor?

Se vede că persoana însemnată nu băgase de seamă că Acachi Acachievici era trecut de cincizeci de ani. Inseamnă că dacă el mai putea fi socotit un om tânăr, era numai ceva relativ, adică în comparaţie cu unul de şaptezeci.

— Ştii cu cine vorbeşti? Iţi dai seama pe cine ai în faţa dumitale? Te întreb dacă pricepi...

Aici, generalul bătu din picior şi ridică glasul atât de sus încât l-ar fi putut speria nu numai pe Acachi Acachievici dar pe oricare altul. Acachi Acachievici înmărmuri, se clătină, începu să tremure din tot trupul şi nu mai fu în stare să se ţină pe picioare. S'ar fi prăbuşit, dacă nu se repezeau îndată uşierii să-l susţină. Il scoaseră afară aproape fără cunoştinţă.

83 de ani dela Comuna din Paris

Scene ca aceasta din fotografie s'au întâmplat multe între 18 Martie — 29 Mai 1871 în capitala Franţei. Luptând împotriva burgheziei exploatatoare, muncitorii din Paris au luat puterea în mâinile lor instituind Comuna. Timp de 72 de zile, steagul roşu al luptei pentru libertate a fâlfâit pe clădirile Parisului; timp de 72 de zile, Parisul a fost condus de reprezentanţii celor ce muncesc.

Astăzi tradiţia luptelor revoluţionare ale Comunei dăinuie cu înzecită forţă în lupta pentru libertate a poporului francez. Pe locul neuitatelor baricade comunarde, paşii celor care se unesc sub steagul Partidului Comunist Francez răsună cu tot mai multă putere.

De vorbă cu maestrul şahist sovietic Korcinoi

Am avut de curând o discuţie cu tânărul maestru şahist sovietic V. Korcinoi. Zilele acestea maestrul Korcinoi participă la Turneul Internaţional de Şah care se desfăşoară la Bucureşti. Prin gazeta noastră, el doreşte să aflaţi şi voi, dragi prieteni, lucrurile de care ne-a vorbit.

★

— Vreţi să ne spuneţi cum, unde şi când aţi învăţat să jucaţi şah?

Iată ce ne-a răspuns tânărul maestru:

— Aveam numai 13 ani când m'am înscris la cercul tinerilor şahişti de la Palatul Pionierilor din Leningrad. Aici am învăţat pentru prima dată, cu ajutorul maeştrilor sovietici mai vârstnici, să joc şah. Am îndrăgit nespus de mult acest sport. Când eram pionier, am participat la multe turnee de şah organizate de şcolile din raionul Dzerjinski.

Chiar în cel dintâi turneu am ieşit pe locul 1. A fost primul meu succes.

— Am vrea să ne spuneţi câteva cuvinte şi despre împrejurările în care aţi căpătat titlul de maestru al sportului.

— Pentru titlul acesta am avut de dat o luptă grea. Nu-i deloc uşor să joci cu tovarăşi care practică şahul de multă vreme. Intotdeauna trebuie să fii atent la mişcările pe care le faci. Dar tocmai pentrucă lupta a fost grea, bucuria că am ieşit pe locul 2 a fost mai mare. In anul 1951 am obţinut titlul de maestru al sportului.

— Care credeţi că este importanţa şahului? I-am întrebat noi din nou pe tânărul oaspete.

— Am să vă povestesc o întâmplare. Dădeam un simultan cu unul dintre marii maeştri sovietici. Din neatenţie era cât pe-aici să pierd partida. Dar mi-am dat seama la vreme. Am mutat piesele aşa cum trebuia şi am câştigat jocul. Mi-am spus atunci: „Iată ce înseamnă să nu fii atent". Şahul ajută pe om să fie atent, să gândească întotdeauna adânc, să aibă răbdare. De asemenea, şahul dezvoltă la om voinţa, dârzenia şi curajul.

— O ultimă întrebare la care am vrea să ne răspundeţi: Ce sfaturi puteţi da micilor noştri şahişti pionieri, pentru a învăţa cât mai bine şahul?

— Şahiştii sovietici îşi spun: „Pierde acel care face ultimul o mişcare greşită. Greşeşte mai puţin cel care nu se grăbeşte ci se gândeşte" Şi pionierii care au îndrăgit şahul trebuie, în primul rând, să gândească adânc, să învețe acest sport cu perseverenţă şi să studieze manualele de şah. Ei trebuie să urmărească cât mai des partidele maeştrilor sportului şi să le analizeze. Aceste câteva lucruri le recomand eu tinerilor şahişti pionieri din Republica Populară Română!

Soluţia problemei de şah apărută în numărul 15 (267)

Albul mută: 1. De2—c4+, Rg8—h8 (dacă regele negru ar juca la f8??, el ar fi mat după 2Nf7) 2. Cf5—f7+, Rh8—g8 3. Cf7—h6++. (Acesta este şahul dublu: dela damă şi dela cal). 3... Rg8—h8 (Iarăşi nu merge 3... Rf8, urmând 4. Nf7 ≠). 4. Dc4—g8+!! (Poanta combinaţiei de mat. Dama albă se sacrifică pentru lua regelui negru câmpul g8) 4... Te8: g8 (singura) 5. Ch6—f7 ≠.

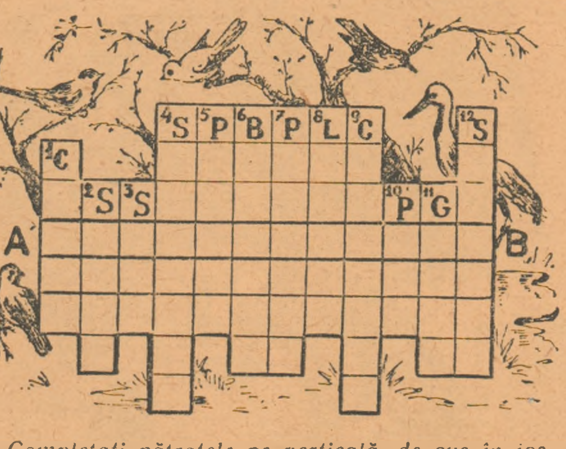
Dar problema spunea că matul se dă în 6 mutări. Da! La prima mutare a albului 1. De2— c4+, negrul mai poate interpune turnul la e6, jucând: 1... Te8—e6, prelungind problema cu o mutare. După 2. Dc4: e6 continuarea este ca mai sus.

Matul realizat se cheamă „mat prin sufocare", deoarece regele negru nu are nici un câmp de refugiu din cauza propriilor sale piese.

In atenţia participanţilor la Olimpiada Tinerilor Fizicieni

In numeroase scrisori trimise redacţiei noastre, cititorii ne arată dorinţa lor de a participa la Olimpiadă şi ne roagă să amânăm închiderea etapei I-a. Răspundem dorinţei lor anunţând închiderea etapei I-a a Olimpiadei Tinerilor Fizicieni la 1 Aprilie 1954

Păsărele

Completaţi pătratele pe verticală, de sus în jos, cu numele a 12 păsări cunoscute în ţara noastră. Pentru uşurinţa deslegării se dau primele litere din fiecare nume.

Dacă veţi afla care sunt cele 12 păsări, în rândul din mijloc veţi putea citi numele unei păsări folositoare agriculturii.

1 Soseşte în ţinuturile noastre odată cu primele zile ale primăverii.

2 Pasăre migratoare, tăcută şi mult căutată de vânători, prietena lanurilor de cereale.

3. E falnic şi iute ca săgeata.

4. Păsărică viu colorată, cântă frumos şi e folositoare agriculturii. I se mai spune „domnişor".

5 E frumoasă, are creastă şi poporul pomeneşte de ea într'un proverb.

6 Răpitoare de noapte.

7 Bun prieten al pomilor; duşman aprig al insectelor, larvelor şi omizilor.

8 Vestitorul primăverii la oraşe. Ii mai spune şi rândunică de oraş

9 Seamănă cu cioara, e cenuşie şi trăncăneşte mult. Aduce şi foloase, dar primăvara, distrugând cuiburile altor păsări, devine dăunătoare agriculturii.

10 E mândru! Are culorile curcubeului şi ţine coada evantai

11 Prieten al holdelor şi are în nume „Aur".

12 Pasăre răpitoare, dar folositoare. E un adevărat vânător al şoarecilor.

Redacţia Bucureşti, str. Academiei Nr. 17 Tel. 6.09.26 — Administraţia: 5.79.60. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.111
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii, „I. V. Stalin" — Piaţa-Scânteii